

Forfatter: Goldschmidt, M. A.

Titel: Udrag fra Arvingen

Citation: Goldschmidt, M. A.: "Arvingen", i Goldschmidt, M. A.: *Arvingen*, udg. af Johnny Kondrup , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1988, s. 22. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-goldschmidt01-shoot-idm140700593656768.pdf> (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Arvingen

Jeg veed ikke, hvad det er for en ond Aand, der kan være i en Dreng, saa at han, endskjøndt hans Bevidsthed er uklar, dog omtrentlig veed, hvad der er rigtigt, men haardnakket handler derimod. Jeg følte, at jeg burde lystre den nye Cousine, Frøken Julie, men vilde ikke; hvadsomhelst hun sagde, selv om jeg indsaae, at det var godt, gjorde jeg imod. Hun følte, at dette Forhold blev demoraliserende for mig, og skjøndt det var betænkeligt og misligt for hende at arbeide paa at skaffe mig ud af Huset, talte hun dog aabent og fast med Fader om, at jeg burde bort. Det havde jo ogsaa allerede tidlig været tilsigtet; men Fader vilde nu saa nødig sende mig langt bort, og sætte mig over paa en anden, nærliggende Gaard, til Valdemars Forældre, gik dog heller ikke godt an. Han besluttede at tale med Huslæreren og til en vis Grad lade ham afgjøre, om det var rigtigt, at jeg blev ude paa Landet, og da det jo var mig selv, det væsenlig gjaldt, tog Fader mig med ind til ham.